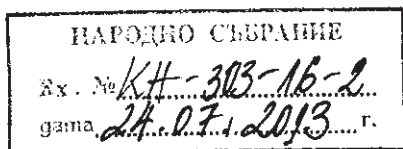

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № 01-00-102...

София, 23.07.2013 г.

ДО
Г-ЖА ВАНЯ ДОБРЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА
КЪМ 42-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
На Ваш № КН-353-09-7 от 10.07.2013 г.

ОТНОСНО: проект на Закон за предучилищното и училищното образование, № 354-01-15, внесен от г-жа Милена Дамянова и група народни представители

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ДОБРЕВА,

По изпратения ни за съгласуване проект на Закон за предучилищното и училищното образование, № 354-01-15, внесен от г-жа Милена Дамянова и група народни представители. Министерството на финансите изразява следното становище:

1. В чл. 8, ал. 1 и § 20, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби се предвижда от учебната 2017-2018 година да се въведе задължително предучилищно образование на деца, навършили 4-годишна възраст. Информираме Ви, че при въвеждането на задължителна предучилищна подготовка на децата, навършили 5-годишна възраст се предвиди срок от 3 години за въвеждането ѝ във всички общини, поради липсата на капацитет и на изградена материална база в големите градове на страната. Независимо от преходния период, за периода 2010 – 2012 г. бяха предоставени допълнителни средства за изграждането на материална база, тъй като това не беше във възможностите на бюджетите на общините. По наше мнение при въвеждането на задължителната предучилищна подготовка на децата на 4-годишна възраст от учебната 2017-2018 г. отново ще възникне необходимост от допълнителни средства за изграждане на капацитет и материална база за периода 2013-2016 г. В тази връзка, предлагаме да се обмисли възможността учебната 2017-2018 г. да се посочи като начало на преходен период за въвеждането на тази политика, а не да се фиксира като краен срок.

Считаме, че въвеждането на нови политики, които разширяват обхвата на предучилищното образование с включването на децата, навършили 4-годишна възраст ще има пряко отражение върху бюджетните взаимоотношения между централния бюджет и бюджетите на общините в посока завишение в частта на делегираните от държавата дейности.

2. В чл. 10 и § 14 от преходните и заключителните разпоредби е предвидено от бюджетната 2017 г. да се предоставя държавна субсидия на частните детски градини и училища, като съгласно чл. 280 субсидията включва средства за издръжка на дейностите по възпитание и обучение на децата и учениците. Предвижда се с приходите от събраните такси да се финансират разходи, които се извършват извън осигурените със субсидия от държавния бюджет.

Министерството на финансите не подкрепя направеното предложение със следните два мотива:

Първо, според нас изпълнението на тази политика ще доведе до необходимост от осигуряването на допълнителни средства в размер на около 15 млн. лв. годишно от 2017 г. за

финансиране на обучението на около 11 хил. деца/ученици в частни детски градини и училища, което противоречи на записаното в мотивите към законопроекта. Освен това, Ви информираме, че през 2013 г. при извършени проверки от страна на Министерството на образованието и науката и социалните партньори, че е установен дефицит по бюджетите на училищата и детските градини. В тази връзка считаме, че на този етап усилията трябва да се насочат към преодоляване на дефицита по бюджетите на държавните и общински институции в системата, а след това да се обсъжда въвеждането на политика на финансиране на частни институции.

Второ, по наше мнение концепцията за финансиране на частните и държавните и общински институции в системата следва основно да се преразгледа, тъй като ще доведе до неравнопоставеност между тях. В законопроекта не е предвиден конкретен ангажимент от страна на частните институции при определяне на размера на таксите, които ще се събират от тях, които биха могли да надвишават многократно единните разходни стандарти.

Разпоредбата на чл. 279 от законопроекта изключва предоставянето на средства за подпомагане на равния достъп, подкрепя на личностното развитие и за участие на децата и учениците в системата на предучилищното и училищно образование. Това означава, че децата/учениците в частни институции нямат право на стипендии, транспорт, учебници и учебни помагала, целодневна организация на учебния ден и други основни инструменти на политиката, изброени в чл. 289 от законопроекта.

В този смисъл, считаме, че разпоредбите на законопроекта следва да регламентират единен подход при финансирането на системата и да стимулират конкуренцията, основана на качеството на услугата между частните, държавните и общинските институции.

Във връзка с гореизложеното, предлагаме въвеждането на концепцията за финансиране на частните детски градини и училища да се отложи във времето.

3. На мнение сме, че чл. 11 е излишен, поради своята декларативност и невъзможност да бъде изпълнен с еднозначно практическо съдържание.

4. Според нас, положителен момент в законопроекта е прецизирането на уредбата относно компетентния орган за приемане на държавния образователен стандарт за нормирането и заплащането на труда (чл. 22, ал. 2, т. 17), доколкото към момента приемането на аналогичния стандарт е от компетентността на Министерския съвет, но всъщност уредбата се дава с наредба на министъра на образованието и науката. В същото време обръщаме внимание, че в предложената редакция въпросният стандарт е по-общ и не касас само нормирането и заплащането на труда, а „финансирането на институциите” – отношения, за които предлагаме да се обмисли доколко е обосновано да са от компетентността на същия орган и да се съгласуват с министъра на труда и социалната политика.

5. В чл. 50, ал. 3 от проекта на закон се урежда получаването на средства от държавния бюджет, като редът за това не е детайлизиран и в този смисъл, считаме че глава шестнадесета от проекта на закон се нуждае от прецизиране и допълване.

6. Прави впечатление, без разбира се да знаем мотивите за това, че съгласно чл. 51, ал. 1 от проекта на закон, гимназиите са изключени от състава на средишните училища. Обръщаме внимание, че в гимназиите се обучават ученици от VIII до XII клас, като сред тях попадат и ученици от 14-годишна възраст до 16-годишна възраст, за които образованието е задължително съгласно чл. 8, ал. 2.

7. Предлагаме да се обмисли и да се включи в закона вариант, при който да не се осигурява безплатен транспорт със средства от държавния бюджет за тези ученици, които са избрали да се обучават в друго училище, извън средишните училища, определени за общината, в която живеят.

8. По чл. 122, ал. 1 - не подкрепяме предложението учениците от I до III клас включително, които имат годишна оценка „незадоволително”, както и учениците от IV клас, които имат годишна оценка „слаб (2)” по учебен предмет да не полагат поправителни изпити и не повтарят класа, ако са се обучавали в присъствена форма. Считаме, че има риск от

намаляване на качеството на образованието. Друг очакван отрицателен ефект е, че до голяма степен ще въздейства демотивиращо на другите ученици.

9. По наше мнение чл. 123 има демотивираща възможност за завършващите средно образование и е свързан с неефективно използване на материални и човешки ресурси.

10. По чл. 189, ал. 2 от проекта на закон - Местните и държавни такси са вид публично държавно вземане. Подобно на данъците и те се определят едностранно от държавата, но за разлика от данъците, при тях е налице насрещна престация под формата на предоставена услуга. От определението в чл. 176 за обща подкрепа осъществявана от център за подкрепа за личностно развитие е видно, че общата подкрепа обхваща и дейности, които не са свързани с предоставянето на конкретни услуги, поради което предлагаме чл. 189, ал. 2 да бъде променен по следния начин:

„За предоставянето на услуги, свързани с дейностите по обща подкрепа, осъществявана от център за подкрепа за личностно развитие, които не се финансират от държавния бюджет, може да се събират такси при условия и по ред, определени от Закона за местните данъци и такси.“

11. По чл. 196 - Във връзка с планираното приемане на „Общинска стратегия за личностно развитие на децата и учениците“ считаме, че в нормативния текст на предложението се съдържа ограничена и недостатъчна информация, въз основа на която не може да се прецени по същество нейната адекватност и изпълнимост. От придружаващите нормативни актове не става ясно дали са предвидени точно дефинирани правила, според които ще се разходват средствата по стратегията за личностно развитие.

Същевременно е необходимо разработване на система за контрол върху качеството на предоставяните образователни услуги в частните училища. Заедно с това предлагаме при разработването на стратегията да бъдат включени подходящи критерии, според които да се оценят резултатите от прилаганите мерки и тяхната ефикасност от гледна точка на изразходваните публични ресурси.

12. По чл. 245, ал. 1 - Подкрепяме идеята педагогическите специалисти да бъдат поощрявани с морални и материални награди за високи постижения в предучилищното и училищното образование, но не става ясно какви са критериите, по които се оценява и на каква база се раздават бонуси.

13. По чл. 272, ал. 1 - Относно планираното създаване на Национален инспекторат по образование, не считаме за ефективно създаването на нова административна структура, което ще доведе до нарастване на държавната бюрокрация.

14. В разпоредбите на чл. 279, без допълнителни мотиви, не става ясно участието на „центровете за подкрепа на личностното развитие“ при разпределението на средствата и механизмите за финансиране. Не са представени финансови разчети за предлаганите нови политики и по чл. 280, което изискване считаме за задължително предвид обхвата на промените.

15. По чл. 280, ал. 1 - Считаме за целесъобразно да се направи оценка на съвкупния ефект, който се очаква да се постигне чрез субсидиране на частните детски градини и училища от държавния бюджет за държавни дейности по образованието.

16. В чл. 280, ал.4 от проекта на закон думата „касови“ следва да отпадне.

17. В чл. 282, ал. 1 от законопроекта не е конкретизирано при разпределението на средствата от държавния бюджет как се определя броя на децата/учениците – съобразно утвърдения план-прием или реално записаните ученици, както и как се коригира размера на субсидията при преместване или отпадане на ученици.

По отношение разпоредбата на чл. 281, ал. 2, считаме, че следва да предвиди възможност, първостепенните разпоредители с бюджетни кредити да предвидят резерв в определен процент от средствата за съответната дейност за нерегулярни разходи.

18. Чл. 282, ал. 3 от проекта на закон следва да се коригира, тъй като чл. 280, ал. 3 не визира акт, а аналитична отчетност.

19. Чл. 283, ал. 3, от проекта на закон следва да бъде прецизирана предвид това, че не е дефиниран вида, целта и обхвата на контрола, включително съобразно компетенциите на общините. В допълнение, считаме, че доколкото законът визира единни правила за финансиране, то независимо от това, че средствата се предоставят чрез общинските бюджети, същите подлежат на контрол на централно ниво, включително от страна на органа, определящ политиката в областта. В случай, че се визира специфичен контрол, осъществяван от общинските власти, то законът следва да предвиди делегация за издаване на съответен акт за реда за контрол на общинско ниво, респ. акт за нарушаването на нормативни разпоредби. В случай, че се визира специфичен контрол, осъществяван от общинските власти, то законът следва да предвиди делегация за издаване на съответен акт за реда за контрол на общинско ниво, респ. акт за нарушаването на нормативни разпоредби. Също така липсва връзка между вида на установените нарушения, вида на нарушените актове, респективно компетентността за санкция и прекратяване на финансирането по чл. 283, ал. 3 и ал. 4.

20. В чл. 284, ал. 1, т. 3 следва да отпадне, съответно и разпоредбата на чл. 286. По отношение на т. 1 и т. 4 следва да се определи ясен регламент, условия и ред за планирането и отчитането на тези средства от съответните разпоредители с бюджетни кредити с цел постигане на съответствие, точност и съвместимост на бюджетните данни.

21. Считаме, че разпоредите на чл. 284 и 286 от законопроекта следва да се прецизират. По принцип не възразяваме, при установен недостиг на средства по бюджета на отделна детска градина или училище поради изпълнението на проекти или други причини да се предоставя временно допълнително финансиране от финансиращия орган, като то да се възстановява от бюджета на детската градина или училището през следващата бюджетна година. Независимо от това считаме, че предложената редакция на чл. 286, ал. 1, т. 3 не кореспондира със разпоредбата на чл. 10 от Закона за публичните финанси. В тази връзка предлагаме в чл. 284 да се включи нова разпоредба, даваща възможност бюджетите на държавните и общинските училища и детски градини да се намаляват с предоставеното допълнително финансиране от финансиращия орган през предходни години.

22. Чл. 286 от проекта на закон следва да се коригира, предвид липсата на алинеи в чл. 285.

23. Като считаме, че регламентираният размер на просрочените задължения, определени в процент (20%) от утвърдените разходи в текста на чл. 287, ал. 1 от проекта с завишен, предлагаме, същият да се преосмисли в посока неговото намаление въз основа на анализ и оценка на реалните отчетни данни за съответните бюджетни разпоредители, прилагащи система на делегиран бюджет.

24. По отношение на разпоредбата на чл. 289, ал.1 следва да се прецизира обхвата на субсидията и финансовото отражение на предлаганите промени спрямо настоящата практика.

25. По чл. 296, ал. 2 от проекта на закон - Съгласно тази разпоредба „родителите на децата заплащат такси за издръжка на дейности, които не се финансират от държавния бюджет“. Сега действащия ЗМДТ в раздел III, чл. 81 посочва, че за ползването на детски градини се събира месечна такса от родителите или настойниците. В тази връзка предлагаме в чл. 269, ал. 2 от законопроекта след думата „родителите“ да се добави „или настойниците“.

26. Считаме че, разпоредбата на чл. 299 от проекта на закон не предоставя достатъчно гаранции за прозрачност. Поради това предлагаме по подходящ начин, например чрез нова ал. 3 да се предвиди изрично условие, че в договорите с родителите по ал. 2, при определяне размера на таксата се посочват като отделни позиции сумите, покриващи държавните образователни дейности за сметка на бюджета и отделно сумите, дължими от родителите.

27. С § 25 от преходните и заключителни разпоредби на законопроекта е предвидено целодневната организация на учебния ден за учениците в IV клас да се въведе от учебната 2013/2014 г. и поетапно в следващите класове през всяка следваща учебна година. За финансиране на изпълнението на тази разпоредба са необходими допълнителни средства в размер на: 20 млн. лв. за 2015 г. за учениците от V клас и 40 млн. лв. за 2016 г. за учениците от

V и VI клас. Според нас това не кореспондира със записаното в мотивите и предлагаме § 25 да отпадне. Към настоящия момент не считаме за необходимо да се поеме подобен ангажимент, регламентиран със закон, още повече, че към момента липсва яснота относно възможностите за осигуряване на допълнителни средства в посочените размери. При условие, че бъде възможно осигуряването на средства за въвеждането на целодневна организация на учебния ден на учениците от V и следващите класове това следва да се регламентира по досегашния ред, а именно с акт на Министерския съвет.

28. По § 32 от преходните и заключителни разпоредби на проекта на Закон за предучилищното и училищното образование - Проектът на ЗПУО предвижда чл. 6, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси да бъде допълнен като се създадат нови буква „г“ и буква „з“, а именно:

„г) за дейностите по отглеждане и възпитание в задължителното предучилищно образование за ползване на детската градина или училището извън финансираните от държавата дейности;”

„з) за дейности по обща подкрепа по смисъла на Закона за предучилищното и училищното образование, които не се финансират от държавния бюджет и се осъществяват от централните за подкрепа за личностно развитие”.

В чл. 6, ал. 1, б. ”в” на сега действащият ЗМДТ е посочено, че общините събират такси за ползване на детски ясли, детски кухни, детски градини, специализирани институции за предоставяне на социални услуги, лагери, общежития и други общински социални услуги. В същия закон е регламентирано, че местните такси се определят въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата, като в правомощията на Общинския съвет е определянето на размера на таксите при спазване на принципите, посочени в чл. 8 от ЗМДТ.

Предучилищното образование е част от обучението в детските градини, за което се събира таксата за ползване на детски градини на основание чл. 6, ал. 1, б. ”в” от сега действащия ЗМДТ. От приложното поле на закона, обаче, е изключено събирането на такси за ползване на училището във връзка с дейностите по отглеждане и възпитание в задължителното предучилищно образование. В тази връзка предлагаме предложената нова буква „г“ на чл. 6, ал. 1 да се промени по следния начин:

„г) за ползване на училища за дейностите по отглеждане и възпитание в задължителното предучилищно образование, които не се финансират от държавния бюджет”

В глава I, раздел II от ЗМДТ са изброени видовете местни такси, които се събират от общините, принципите, които се спазват при определяне на техния размер и редът за администрирането им. Глава трета от ЗМДТ и по-конкретно раздел III посочва задължените лица, срокът и редът за събиране на местните такси. В тази връзка предлагаме новите букви „г“ и „з“ на чл. 6, ал. 1 да намерят отражение и в разпоредбите на глава III, раздел III, където да се посочат задължените лица и сроковете за събиране на съответните такси.

29. По § 39 от преходните и заключителни разпоредби на проекта - Предлагаме в § 39, т. 2 след текста „одобрени от министъра на образованието, младежта и науката“ да се добави „и включени в утвърдения от него списък“, тъй като доколкото чл. 41 от Закона за данък върху добавената стойност въвежда освобождаване от облагането с данък върху добавената стойност, кръгът на доставките, които подлежат на освобождаване трябва да е ясно дефиниран.

Отделно след думите “както и“ следва да остане текста от сега действащия Закона за данък върху добавената стойност „доставката на учебници и учебни помагала, когато стоките са доставени от организациите по т. 1, буква „б““. Замяната на стария текст с текста „доставката на учебници, познавателни книжки и учебни комплекти, когато стоките са доставени от организациите по т. 1, буква „б““ не е обоснована, предвид факта, че Законът за висшето образование не е изменен в този смисъл. Още повече терминът „познавателни книжки“ е въведен с проекта за Закон за предучилищното и училищното образование като

средство, което подпомага цялостното обучение на детето по едно или няколко образователни направления за определена възрастова група само в рамките на предучилищното образование. С оглед превенция от разширяване обхвата на освобождаванията, предвидени в чл. 41 от Закона за данък върху добавената стойност настояваме текстът „доставката на учебници и учебни помагала, когато стоките са доставени от организациите по т. 1, буква „б““, препрещащ към висшите училища по Закона за висшето образование да се запази.

Предлагаме следната редакция на § 39, т. 2 от Закона за предучилищното и училищното образование:

„Точка 3 се изменя така:

„3. доставката на учебници, познавателни книжки и учебни комплекти, одобрени от министъра на образованието, младежта и науката и включени в утвърдения от него списък, когато стоките са доставени от организациите по т. 1, буква „а“, както и доставката на учебници и учебни помагала, когато стоките са доставени от организациите по т. 1, буква „б“.“

30. По § 42 от преходните и заключителни разпоредби на проекта на Закон за предучилищното и училищното образование - Проектът на ЗПУО предвижда изменение в чл. 31, ал.1, т. 1 и чл. 251, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО). С действащата разпоредба на чл. 31, ал. 1, т. 1 от ЗКПО се регламентира ползването на данъчно облекчение при дарение, направено в полза на „домове за отглеждане и възпитание на деца, лишени от родителска грижа съгласно Закона за народната просвета“. Предложението за изменение касае заличаване на „Закона за народната просвета“, съгласно който домовете осъществяват дейност, което би създавало несигурност при ползване на данъчното облекчение за бъдещи периоди. В тази връзка считаме за необходимо в чл. 31, ал. 1, т. 1 на ЗКПО думите „домове за отглеждане и възпитание на деца, лишени от родителска грижа съгласно Закона за народната просвета“ да се приведат в съответствие с терминологията в законопроекта кореспондираща с идентични институции.

Във връзка с предложението за изменение на чл. 251, ал. 1 от ЗКПО нямаме бележки.

31. По § 52 от преходните и заключителни разпоредби на проекта на Закон за предучилищното и училищното образование - Проектът на ЗПУО предвижда изменение на чл. 22, ал. 1, т. 1, буква „г“ на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), с което, аналогично на предложението за изменение на чл. 31, ал. 1, т. 1 от ЗКПО, се заличават думите „Закона за народната просвета“, съгласно който домовете за отглеждане и възпитание на деца, лишени от родителска грижа осъществяват дейност. Считаме за необходимо в чл. 22, ал. 1, т. 1, буква „г“ на ЗДДФЛ думите „домове за отглеждане и възпитание на деца, лишени от родителска грижа съгласно Закона за народната просвета“ да се приведат в съответствие с терминологията в законопроекта кореспондираща с идентични институции.

32. По отношение на влизането в сила на проектозакона и във връзка с предложените изменения в данъчното законодателство, изрично обръщаме внимание, че измененията в данъчните закони предвидени с проектозакона могат да влязат в сила само от 1 януари на календарната година, което следва да се има предвид при приемането на Закона за предучилищното и училищното образование.

33. По отношение режима в областта на държавните помощи считаме, че не е изяснена връзката му по отношение на публичното финансиране. Същата не е засегната и в Мотивите към проекта. Предложените разпоредби не дефинират образователната услуга в системата на предучилищното и училищното образование като икономическа или неикономическа. В този смисъл, обръщаме внимание на факта, че доколкото по отношение на образованието съществува конкурентен пазар, посредством дейността на частните субекти, то са налице основания за прилагане на икономически подход по отношение на компенсиране на тази обществена услуга. Като допълнителен мотив в тази посока, можем да посочим и факта, че частните образователни структури, тогава когато са търговски дружества / кооперации, се регистрират с цел печалба / доход и действат на изцяло стопански принцип. Отчитайки факта,

че правилата по държавните помощи са приложими към всеки субект, имащ икономическа дейност, без оглед на правния статут, форма и начин на регистрация, не е изключено и лицата с нестопанска цел да извършват икономическа дейност. С оглед на това, обръщаме внимание на т. 2.1.5. от Съобщение на Комисията за прилагането на правилата на Европейския съюз към компенсацията, предоставена за предоставянето на услуги от общ икономически интерес (2012/С 8/02).

С оглед посочената по-горе необходимост от ясна визия за това дали образователната услуга, обект на публично финансиране по проектозакона, е икономическа или не. бихме искали да обърнем внимание на това, че при кумулативно изпълнение на условията по делото „Алтмарк” – компенсиранието на услугата от общ интерес не представлява държавна помощ. Когато компенсацията за обществена услуга не отговаря на тези условия и ако са изпълнени общите критерии за приложимост на член 107, параграф 1 от Договора за функциониране на ЕС (ДФЕС), тази компенсация представлява държавна помощ и попада в приложното поле на членове 106, 107 и 108 от ДФЕС. Дискусионен момент относно прилагането на чл. 107 (1) на ДФЕС би възникнал, поради факта, че законът налага референция към други актове - единен стандарт и държавен образователен стандарт, от които се предполага че следва да обхванат цялостния механизъм за финансиране и контрол на същото, вкл. относно предоставянето на гаранции за избягване на кръстосаното финансиране на разходи, понасяни от частните учебни заведения, респ. избягване на държавната помощ.

С оглед посочената непълнота на правната рамка на публичното финансиране на услугата, и в хипотезата в която вносителят се позовава на делото Алтмарк, за избягване на държавната помощ, считаме за необходимо в Предходните и заключителните разпоредби на закона да се предвиди текст рефериращ към посоченото дело и указващ че детайлите по механизма, възлагането, финансирането и контрола се уреждат с актове от по-долно ниво, приети въз основа на закона.

От разпоредбите на проекта не е ясен механизмът на включване на частните училища в системата на публично финансиране. В чл. 10, ал. 2 от Проекта на закон се урежда заявлението, докато последващия механизъм подлежи на уреждане в акт от по-долно ниво. В тази връзка считаме, че в чл. 10 в допълнителна нова алинея, следва да бъде уреден минимум вида на възлагането на услугата на частните училища / детски градини, например чрез договорен подход.

34. Като цяло, считаме, че термина „финансиращ орган” следва да се замени с „първостепенен разпоредител с бюджет”.

35. Обръщаме внимание и че в проекта на Закон за предучилищното и училищното образование, внесен от Милена Дамянова и група народни представители, са цитирани имена на министерства, които не отговарят на структурата на Министерския съвет на Република България, приета с решение на Народното събрание от 29.05.2013 г.

36. Според нас, със законопроекта се предвижда разширяване на обхвата и въвеждането на нови дейности, което изисква осигуряването на допълнителни средства. Без да претендираме, че оценката ни е точна, според нас за тези дейности ще бъдат необходими допълнителни средства в размер, не по-малък от 20 млн. лв. годишно.

Като цяло представеният проект на Закон за предучилищното и училищното образование е изчерпателен, направени са усилия при изготвянето му той да бъде широкообхванат със спектъра на своята проблематика и също така, очевидно цели да намери задоволителни решения на съвременните предизвикателства пред българската образователна система. Стремещът да се търси хармонично съчетание на плуралистичното участие на заинтересованите страни в обществото с държавните образователни стандарти е несъмнен и е развит с последователна логическа издържаност.

Независимо от това, считаме, че изпратените ни материали ни дават сериозни основания да не приемем аргументите на вносителя относно финансовото отражение на законопроекта. Изложеното в абзац предпоследен от мотивите към законопроекта също не

може да се приеме, че отговаря на изискванията на чл. 28, ал. 2, т. 3 и 4 от Закона за нормативните актове за задължително съдържание на мотивите.

Според нас, предложения законопроект предвижда дейности, които не са финансово осигурени и това ще доведе до обективна невъзможност те да бъдат изпълнявани на практика.

Във връзка с гореизложеното, предлагаме при разработването на финансовите разчети, вносителите да се съобразят с етапа от икономическото развитие на страната, в който се намираме и възможностите на държавния бюджет за осигуряването на допълнителни средства.

МИНИСТЪР

